

[Harald Petersen.]

filosofiske forsvarspolitiske Systemkonstruktioner. Jeg foretrækker for mit eget Vedkommende den Side af Sagen, der ikke er saa meget filosofisk, som den er praktisk, og at lade Filosofien ligge og i Stedet jævnt og naturligt tage Maal af den realpolitiske Situation, hvori vort Land befinder sig, og saa hurtigt, som Forholdene tillader det, fuldføre det Genopbygningens Værk, hvortil der gennem de seneste Aar, baade paa den ene og den anden Maade, er leveret Danmark tilstrækkeligt Erfaringsmateriale.

Ole Bjørn Kraft: Det er naturligvis nødvendigt at gennemføre det Lovforslag, som den højtærede Forsvarsminister her har forelagt for Tinget. Indtil en ny Forsvarsordning er blevet gennemført, maa Ministeren have de Bemyndigelser og den Mulighed for at føre Arbejdet inden for Værnene videre, som dette Lovforslag giver ham. Jeg vil gerne i Tilslutning til, hvad der allerede er sagt, advare imod, at man ved denne Lejlighed kaster sig ud i en større forsvarspolitisk Diskussion, som jeg ligesom kan fornemme der er et vist Optræk til. Saaledes som Sagerne har udviklet sig, vil dette ikke være nyttigt for den saglige Løsning af Problemerne efter Forsvarsministerens Plan. For Arbejdet i Forsvarskommissionen er det ikke Diskussion, der tiltrænges, men Beslutning, baade paa længere og kortere Sigt. Mit Parti har i Kommissionen og jeg har ogsaa i Debatten i Gaar henstillet til Forsvarsministeren at undersøge Muligheden for hurtigt at faa gennemført saadanne Foranstaltninger, at vi inden for en overskuelig Tid kan føle os mere trygge her i Landet mod pludselige Overtagelsesforsøg, mod Kup af 9. Aprils Karakter, end vi kan gøre det i Dag.

Det er ikke nødvendigt at gaa i Detailler med at skildre de Mangler, som vort Forsvar i Dag lider under; de er aabenbare for enhver. Men det er absolut nødvendigt — og jeg takker for de Udtalelser, som baade den socialdemokratiske Ordfører og Venstres Ordfører fremsatte herom —, at man af al Evne anstrenger sig for ikke blot ikke at lade Tilstanden bestaa, men virkelig i Løbet af saa kort Tid, som det nu sagligt og praktisk er muligt, at faa en større Tryghedstilstand tilvejebragt i vort Folk. Jeg ved meget vel, at Opgaven er vanskelig, og ogsaa de sagkyndige mener dette, men jeg er overbevist om, at det alligevel vil være muligt at naa virkelig betydelige Resultater paa dette Omraade, hvis man vil sætte sin Vilje ind derpaa, hvis man ikke vil lade gustent Over-

læg hemme sine Handlinger, hvis man ikke vil stivne over for de Besværligheder, som kan komme paa det ene eller andet Omraade. Opbygningen af et obligatorisk Hjemmeværn, der kan danne Stammen i et lokalt Forsvar, Gennemførelse af Forsvarsforanstaltninger af forskellig Art ved Flyvepladser, Udbygning af Beredskabet ved Kystforterne og Mineforsvaret er nogle af de Omraader, som Opmærksomheden maa samle sig om, og hvor jeg er overbevist om, at det vil være muligt uden paa nogen Maade at foregribe den endelige Ordningens Retningslinier at gennemføre Foranstaltninger, der vil være en Betyggelse, og som vil vise Befolkningen, at der nu staa Handling bag ved Ordene. Det er ikke — deri har den ærede socialdemokratiske Ordfører naturligvis Ret — noget, der kan ske fra i Dag til i Morgen og heller ikke maaske fra den ene Maaned til den anden, men jeg vil dog tro, at Virkningerne vil kunne spores, inden Forsvarskommissionen har afsluttet sit Arbejde med Tilrettelæggelsen af den endelige Ordning, for der vil i vort Folk være en stor Utryghed til Stede, hvis Virkningerne af de Planer, man nu tilrettelægger, først kan begynde at vise sig i Løbet af et Par Aar, og saaledes vil det jo være. Hvorfor i al Verden dog ikke gøre et ærligt og aabent Forsøg derpaa! Og det har jeg da ogsaa forstaaet laa bag de Udtalelser, som den socialdemokratiske ærede Ordfører fremsatte, og ogsaa bag Udtalelser, som den højtærede Forsvarsminister tidligere har fremsat.

Udenrigsministeren gav i Gaar paa Regeringens Vegne en fuldt tilfredsstillende Erklæring vedrørende Regeringens Indstilling til Forsvaret og dens Vilje til at anvende det. Jeg har allerede i Gaar udtalt min Glæde over denne Udtalelse, der utvivlsomt har gjort et stærkt Indtryk, og som er vel egnet som Forberedelse til det Samarbejde, der nu skal finde Sted i Forsvarskommissionen. Jeg er overbevist om, at alle vi, der vil et positivt Forsvar under alle Omstændigheder, er enige om, at denne højtidelige Erklæring fra den højtærede Udenrigsminister ikke skal blive en 19. Januar-Erklæring. Det var heller ikke Meningen med Erklæringen af 19. Januar 1940, thi Rigsdagen vedtog kort Tid efter den hidtil største Militærbevilling til Anskaffelse af Materiel, men Timeglasset var rundet ud, vi havde forpasset Forberedelsens Periode, Skæbnen var over os. Det maa ikke ske een Gang til paa Grund af Forsømmelighed, alt for langvarige Overvejelser, alt for store Betænkeligheder, alt for megen Sendrægtighed. Da jeg synes, at det nu ligger klart, at